USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobců: **a) V. H.** a **b) I. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. 097804/2017/KUSK, o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2018, č. j. 46 A 165/2017 - 32,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 16. 2. 2018 kasační stížnost žalobců (dále jen „stěžovatelé“) směřující proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“).

[2] Ke dni podání kasační stížnosti nebyly splněny všechny podmínky řízení. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 28. 2. 2018, č. j. 4 As 47/2018 - 9, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení uhradil každý z nich soudní poplatek za kasační stížnost a také, aby předložili buďto plnou moc udělenou jimi advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázali, že mají vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (tedy naplnili podmínku podle § 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelé byli rovněž poučeni o procesních důsledcích nevyhovění těmto výzvám.

[3] Výše uvedené usnesení bylo stěžovatelům doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb 2. 3. 2018. Stěžovatelé však toho dne nebyli v místně doručení zastiženi. Písemnost jim proto byla doručena až následně – stěžovateli a) dne 9. 3. 2018 (pátek), kdy si ji u doručujícího orgánu vyzvednul, a stěžovatelce b) fikcí dne 12. 3. 2018 (pondělí). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku a k prokázání splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. tedy počala stěžovateli a) plynout dne 10. 3. 2018 (sobota) a uplynula s ohledem na § 40 odst. 3 s. ř. s. dne 26. 3. 2018 (pondělí). Stěžovatelce b) počala tato lhůta plynout dne 13. 3. 2018 (úterý) a uplynula

dne 27. 3. 2018 (úterý). Ani jeden ze stěžovatelů však ve stanovené lhůtě na výzvy soudu nereagoval.

[4] Nejvyšší správní soud předesílá, že ačkoliv stěžovatelé brojí proti témuž usnesení krajského soudu společnou kasační stížností, každý z nich vystupuje v řízení o ní jako samostatný účastník, a proto je každý z nich zvlášť povinen zaplatit soudní poplatek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. srpna 2011, č. j. 1 As 74/2011 - 251).

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: *„[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží."*

[6] Nejvyšší správní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká povinnost zaplatit soudní poplatek společně s podáním kasační stížnosti, přitom vznikem poplatkové povinnosti je soudní poplatek také splatný (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Lhůta k zaplacení soudního poplatku stanovená usnesením ze dne 28. 2. 2018, č. j. 4 As 47/2018 - 9, byla pouze lhůtou dodatečnou (náhradní).

[7] Žádný ze stěžovatelů však ani v soudem dodatečně stanovené lhůtě soudní poplatek za podání kasační stížnosti nezaplatil; a to i přesto, že byli o negativních důsledcích jeho nezaplacení řádně poučeni. Nebyla tedy splněna základní podmínka k tomu, aby mohlo řízení o kasační stížnosti proběhnout. Nejvyšší správní soud proto nemohl jinak, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelé neodstranili ani další vadu kasační stížnosti, a to naplnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. (přestože k tomu byli usnesením ze dne 28. 2. 2018, č. j. 4 As 47/2018 - 9, vyzváni), Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před jinými procesními postupy (zde před odmítnutím kasační stížnosti pro nesplnění jiné podmínky řízení).

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu